

Болка в дясното бедро

от В. В.

8 Декември 2008 година

„Преди всичко, нямаше повече страх...”

Здравейте, г-н Пилхар!

В средата на 2003 година аз за пръв чух за Германската нова медицина от приятели (жена ми беше диагностицирана с рак на яйчниците и за съжаление почина през 2004 година – научихме за GNM твърде късно, за да успеем да ѝ помогнем).

Оттогава насам аз интензивно се ровя в GNM и намирам тези свидетелства за извънредно полезни. Прочел съм всички книги и посетих Вашите презентации много пъти. Научих се да наблюдавам процесите в моето тяло и да ги анализирам според петте закона на д-р Хамер. Ето едно преживяване, което ми се случи само преди пет седмици:

Претърпях автомобилна катастрофа на магистралата, за която не бях виновен аз.

В най-ранните утринни часове (все още беше тъмно) видях в далечината, че светлините за спирачките на автомобилите са натиснати. Движението беше в три ленти, а аз карах в средната. Разбирайки какво става, започнах „паническо” спиране (използвах дори и ръчната спирачка), за да мога да спра на нормално разстояние от автомобила пред мен. Успях и дори изглеждаше, че има достатъчно място, когато спрях, но автомобилът зад мен не се справи толкова добре и въпреки, че кракът ми беше на спирачката, аз бях тласнат към превозното средство пред мен. Зад мен имаше още много други удари, но никой не беше сериозно наранен, с изключение на тежко повредените автомобили.

Бях доволен, че излязох от тази злополука невредим. Автомобилът ми беше застрахован, няха грижи, не бях контузен и не счетох за нужно да се обаждам на лекаря ми. Смятах се за късметлия.

Но след 6 или 7 дни започнах да усещам все по-силна болка в дясното си бедро и по целия крак. Не се бях преуморявал, нито се сещах за някаква друга причина за тези болки, които не бях имал никога преди това и то с такава сила! Ставаше все по-зле и по-зле. Не можех да спя, тъй като не си намирах удобна позиция – болката не преставаше. Можех да се движа относително добре, но щадях крака си, накуцвах и ходех много бавно. Това продължи 7 дни без подобрение.

Междувременно продължавах да мисля и да търся причината и тогава ме осени – страдах от „конфликт на самообезценяване"! Катастрафата беше класически конфликтен шок! Всички критерии бяха налице – внезапно и неочаквано, бях сам в колата и беше доста драматично!

Не можех да предотвратя (конфликта) и да предпазя колата си от удара, въпреки че направих всичко възможно, за да реагирам бързо и предпазливо. Силно натисках педала на спирачките, защото не исках да ме блъснат към колата пред мен. Просто не успях – провалих се!

Сега ми стана ясно какво се е случило и започнах да гледам на болката си от друг ъгъл, с усмивка. Хората около мен настояваха да отида на лекар, но аз знаех, че болката ще премине от само себе си след няколко дни.

Всичко това бе един ценен урок за мен, който ми показва колко точни са Биологичните закони и колко лесно човек може да понесе болката, когато тя има смисъл.

Преди всичко няма вече страх, защото има сигурност чрез предвидимия курс на събитията. Нямах дори нужда от болкоуспокояващи или от преглед при лекар, въпреки че никога преди това не бях изпитвал такава силна болка! Знаех също така и че болката няма да продължи много дълго, защото конфликтът беше „разрешен" сравнително бързо.

Г-н Пилхар, можете да публикувате историята ми, за да видят и други как знанието за GNM и предвидимостта на законите на Природата помагат на лечебния процес.

Поздрави и благодарности на Вас и на д-р Хамер.

С най-добри пожелания,

В. В.

Коментар: Шофьорът можеше да реагира на ситуацията и с „конфликт – страх в територията", при който щяха да се засегнат бронхите или ларингса и съответно да има бронхит или ларингит по време на лечебната фаза. Затова нашето субективно преживяване на конфликта определя коя СБС програма ще бъде задействана.

Източник: www.LearningGNM.com